

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Мащенко Андрій Геннадійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404-VIII (далі – Закон № 1404), відповідно до якої „Рішення вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі та внесення відповідного запису до трудової книжки стягувача, після чого виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження“, а також частини третьої статті 423 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618-IV (далі – ЦПК України), якою передбачено перелік підстав для перегляду судових рішень у зв'язку з виключними обставинами.

На думку автора клопотання, положення частини другої статті 65 Закону № 1404 не відповідає вимогам частини першої статті 8, частин першої, другої, третьої статті 43, частин першої, другої статті 129¹ Конституції України, оскільки передбачає вичерпний перелік документів, які підтверджують виконання рішення суду про поновлення на роботі, а також не регламентує обов'язок державного виконавця перевіряти допуск працівника до виконання його попередніх обов'язків при поновленні його на роботі. Мащенко А.Г. вважає, що застосування судами у його справі оспорюваного положення Закону № 1404 призвело до порушення його конституційного права на працю.

На думку скаржника, положення частини третьої статті 423 ЦПК України суперечать статті 1, частині першій статті 21 та частинам першій, другій, шостій статті 55 Конституції України, оскільки не передбачають таку підставу для оскарження рішення суду як неоднакове застосування судом касаційної інстанції одного і того самого положення закону.